

HAMEL

HAAGS MONTESSORI LYCEUM

MAGAZINE

#33 Juli 2015

HAMEL

AWARDS

HAMEL

INHOUD

Redactioneel	3	Berlijn 2015	27-28
Column Henriëtte	4	Festivalagenda	29-31
Coffeespots	5	Vertrekkende docenten	32-38
Cheffies in de keuken	6-7	De woonkamer	33
De vakantiequiz	8	Awards	40-48
Filosofie: voor beginners	9	Streetsalk	49-51
Instagram	10-11		
Muziek	12-13		
Watchlist	14-15		
HML-familie	16-17		
Het Oerol-avontuur	18-19		
Pareisje	20-22		
Roemenië	23-24		
Interview Chris	25		
Dilemma's	26		

MAGAZINE

REDACTIONEEL

Door: Olivier Eising & Moya Lieferring

Het jaar zit er alweer bijna op. De meesten van ons zitten waarschijnlijk al met hun hoofd bij hun vakantieplannen, maar wij werpen graag nog even een terugblik op het afgelopen jaar, met al z'n diepte- en hoogtepunten!

Leerlingen in de onderbouw moeten zich nu melden om 17.45 als ze absent zijn, twee keer te laat is nu 7.45 uur melden in plaats van 8.00, 4 havo heeft dit jaar een absentierecord gevestigd, en we hebben ons voorbereid op de rekentoets die vanaf volgend jaar wordt meegerekend voor je toekomst. Maar dat is natuurlijk niks vergeleken met de hoogtepunten van dit jaar. Wij kijken daar met plezier op terug en gingen ze even langs. Het lustrum, waar heel het HML zich heeft ingezet voor liefdadigheid en goede doelen. Conny, die dit jaar haar plekje heeft gevonden op het HML. De nieuwe woonkamer voor de deur van het HML, waar rokers even op adem kunnen komen. De talloze en nog steeds in aantal groeiende schoolbandjes. De vele reisjes: Oerol, Berghuttentocht, Parijs, Roemenië, Berlijn, Sint-Petersburg, Londen, Rome, Ardennen. Er is te veel om op te noemen. Wij verheugen ons natuurlijk ook op de heerlijke zomervakantie, maar kijken tevreden terug op het afgelopen jaar en verheugen ons stiekem al op het volgende... voor zover je je kunt verheugen op school dan.

Veel leesplezier met ontzettend veel interviews, Streettalk, Instagram en natuurlijk de awards!

Colofon

Hamel Magazine: Schoolkrant van het Haags Montessori Lyceum

Hoofredactie: Olivier Eising & Moya Lieferring

Redactie: Saar Aalberts, Fay Boevé, Maartje Gout, Maaïke Helleman, Step Kessels, Patsy Kroonenberg, Yole Lieferring, Emma Makkink, Tomas van der Meer, Joosje van Riel, Isa Skolnik, Madelief Verheij, Iara Voorham & Kim Zeevalk

Vormgeving: David Achtsivassilis, Olivier Eising, Jasper Put & Nick Nienhuis

Fotografie: Roemer van den Broek & Maartje Gout

Redactie School: Henriëtte Boevé & Marjet van Cleeff

Drukwerk: De Schoolkrantdrukkerij BV

E-mail: hamel.hml@hotmail.com

Site: <http://hml.nl/schoolkrant>

Twitter: @hamelmagazine

COLUMN HENRIËTTE

Door: Henriëtte Boevé

Zaterdagochtend 7.45 uur op de fiets naar Delft voor een voetbalwedstrijd – dat betekent een tocht door Voorburg, langs de Vliet, oversteken naar het Kyocera-stadion, hallo zeggen tegen wat schapen en koeien, hier en daar een boerderij en molen en vervolgens dwars door een onvermijdelijke en uiteraard verwarrende nieuwbouwwijk.

Uiteindelijk komen we toch weer in de goede richting terecht – met tegenwind – bij de Delftse Hout. Manmoedig stoppen we niet voor het heerlijke IKEA-ontbijt van 3,95 maar fietsen als beloning wel het historisch centrum van Delft in. Oké, dat laatste kon natuurlijk pas na de voetbalwedstrijd, want al die sportvelden liggen bij voorkeur aan een onvindbaar stuk spoor voorbij een of ander industrieterrein en niet in een historisch centrum... Het Hollands landschap, kortom, is een vat vol tegenstrijdigheden en aldoor in beweging, door mensen gemaakt maar toch niet helemaal onder controle te krijgen.

En zo lijkt het landschap op de mensen zelf. Afgelopen week werd in de kranten bijvoorbeeld veel geschreven over Hollands opvoeden. Nergens krijgen peuters zo ongeremd, nergens onderhandelen kleuters al zo vaardig met volwassenen, nergens fietsen zoveel kinderen zonder helm naar school, nergens mogen zoveel pubers tot zo laat uitgaan en nergens mogen studenten zo gezellig lang demonstreren.

Nergens wordt, hoewel zoveel mensen hoogopgeleid en vlijtig werkend zijn, zoveel geklaagd over de zesjescultuur. Een cultuur die excelleren afremt en

koppen die boven het maaiveld uitsteken er direct afhakt – schijnbaar met per saldo heel nare gevolgen. Kortom, nergens wordt zo gezocht over de eigen tekortkomingen, terwijl die toch ook de keerzijde vormen van alles wat Nederland zo rijk en origineel en creatief maakt...

Want dit is wat ik zie, en waar ik van geniet, op zo'n zaterdagochtend naar Delft: Hollandse pret – het verenigingsleven waar zoveel mensen, weer of geen weer, aan deelnemen. Hollands ploegen, al die mensen die met een hockeystick aan het stuur of een tennisracket in hun rugzak 's avonds na school en werk gezamenlijk aan conditie, tactiek en techniek werken op hun club met hun team. En Hollandse passie, om luid te juichen voor de jongens en meisjes van F13 die vierde zijn geworden in de poule van vijf en bezweet samen een rondedansje maken.

Het gaat er dus maar net om welke bril je opzet als je kijkt naar het Hollands opvoedingslandschap. Je kunt kinderen en jongeren zien die respectloos, verwend en onhandelbaar zijn. Of verwonderd kijken naar zoveel jonge mensen die bovengemiddeld open, weerbaar en betrokken zijn. Hollands opvoeden is net als het landschap heel divers en altijd in beweging omdat inzichten en gewoonten (gelukkig!) veranderen en er altijd weer iets onverwachts gebeurt.

Ook op het HML zijn we telkens weer in gesprek over waar we tevreden over zijn en wat we willen verbeteren. Sommige waarden lijken elkaar immers

te bijten. Kun je wel tegelijkertijd leren om lief en sociaal te zijn, jezelf goed te leren kennen en te durven zijn, door te zetten en goed te presteren? Kun je aan de ene kant leren met teleurstellingen om te gaan en tegelijkertijd eergevoel ontwikkelen? En hoe lastig is het niet om te relativeren en mee te bewegen maar toch ook je eigen talenten ten volle te benutten? En, ten slotte, hoe regel je dat je behoefte aan individuele vrijheid niet botst met je houden aan afspraken?

Volgens mij kan dit allemaal tegelijk – beter gezegd: ik denk dat jullie dit allemaal tegelijk kunnen. Zolang we er maar de tijd voor nemen en snappen dat het wel met vallen en opstaan gaat. Zolang we maar beseffen dat wij – volwassenen – het ook niet altijd goed doen en dat wij dus ook nog steeds aan het leren zijn.

Ik denk ook dat het alleen maar kan als we ervoor zorgen dat we al dat serieuze leren van en met elkaar en plechtige streven naar een betere toekomst doen met de ingrediënten die ik net al noemde en die volgens mij allemaal even noodzakelijk zijn: passie, pret en ploegen! Doe wat je doet met je hart, lach er veel en uitbundig bij en accepteer dat je je moet inspannen.

Ik wens jullie een zonnige zomer en ik verheug me erop jullie weer terug te zien eind augustus met mooie herinneringen in jullie hart (soms misschien met wat eelt op je ziel), eerlijk verdiend geld op je spaarrekening en ambitieuze, haalbare doelen voor het volgend schooljaar!

COFFEESPOTS

Door: Tomas van der Meer & Maartje Gout

Voor elke nieuwe Hamel gaan wij op zoek naar de gezelligste koffiezaakjes van Den Haag, want er is meer dan alleen Starbucks.

Goed verstopt in de binnenstad van Den Haag zit op een rustig pleintje dé heerlijkste koffiezaak, Kaldi. Ze zijn gespecialiseerd in koffie en thee, en zijn het neusje van de zalm als het gaat om koffie. Niet zo'n fan van zwarte koffie? Geen probleem! Ze verkopen daar maar liefst 30 smaken koffie, en 42 soorten (eigengemaakte) thee!

Ze zeggen het zelf, het is een echte belevenis om hier koffie te komen drinken. En dat is het zeker! Tomas en ik zijn zelf daar naartoe gegaan om het te keuren, en er is geen woord gelogen. Ook op een heerlijke zomerdag kun je genieten van koude drankjes, met als aanrader de 'ice coffee' die je zelf uit hun machine mag halen.

Kaldi zit in de Haagse Bluf. Eigenlijk perfect gelegen! Midden in de stad, maar toch heb je de kans om rustig je krantje te lezen.

En wat het helemaal áf maakt zijn de overheerlijke cakejes, taarten en muffins die ze daar verkopen.

Kortom, ben je een liefhebber van koffie, thee en taart? Dan ben je bij Kaldi aan het goede adres!

Adres: Haagse Bluf 70, Den Haag

Telefoonnummer: 070 4278355

CHEFFIES IN DE KEUKEN

Door: Tomas van der Meer & David Achtsivassilis

Aangezien eten min of meer een levensbehoefte is, hebben we in dit stuk speciaal twee sterrenkoks uit Parijs ingevlogen om jou te voorzien van smakelijke recepten. Honger diep in de nacht!? Wij hebben een recept. Geen idee wat je in godsnaam op tafel moet zetten als diner? Wij hebben een recept. Gewoon even trek tussen de middag? Wij hebben een recept. Het ziet er niet uit, maar het is verdomd goed te eten. Al deze recepten zijn voor twee personen.

Diner: noodlelet (ramlette)

Benodigdheden

- olie om in te bakken
- 1 lente-uit, gesneden
- 1 eetlepel sojasaus
- vleugje zout en peper
- 1 pak ramen noodles + kruidenpakket
- 3 eieren
- ¼ kop geschaafde cheddarkaas
- 200 gram gesneden champignons, aan beide kanten gebakken

Hoe maak je het klaar?

1. Spray de olie in een kleine bakpan. Doe de gekookte noodles erin en maak er een pannenkoekvorm van. Bak totdat de onderkant bruin is. Haal uit de pan.
2. Bak de lente-ui met zout, peper en sojasaus.
3. Doe de noodles met de bruine kant boven terug in de pan.
4. Klop de eieren met de kruidenmix erbij.
5. Voeg de eieren langzaam toe aan de noodles. Flip het geheel een keer om als je durft.
6. Voeg de kaas en paddenstoelen toe als het ei gaar is.
7. Vouw de ramlette dicht en bak nog ongeveer twee minuten.
8. Als de ramlette klaar is, voeg saus naar keuze toe.

Tussendoortje: pizzastokbrood

Benodigdheden

- 1 pak kruidenboter
- 2 vleestomaten
- 2 nog af te bakken stokbroden
- geraspte kaas
- 1 pakje (kleine) salamiplakjes

Hoe maak je het klaar?

1. Verwarm je oven voor.
2. Snij het stokbrood zo dat je twee lange, halve stokbroden krijgt.
3. Bestrijk het stokbrood met kruidenboter.
4. Gooi de gesneden tomaten, salami en kaas op je stokbroodhelften.
5. Bak het stokbrood af zoals op de verpakking staat.
6. Smullen!

Late-night snack: nutosti

Benodigdheden

- 2 pitabroodjes
- een gigantische pot Nutella
- 8 grote aardbeien
- poedersuiker

Hoe maak je het klaar?

1. Snij de pitabroodjes open.
2. Besmeer beide helften met goed veel Nutella.
3. Aardbeien gooi je op beide helften.
4. Bakken in het tosti-ijzer/pan/broodrooster tot het brood gebruind is (geen zonnebrand nodig).
5. Als de tosti goed gebakken is, bestrooi je hem met poedersuiker.
6. Klaar is Kees!

VAKANTIEQUIZ

Door: Isa Skolnik & Step Kessels

In een vakantie Hamel horen vermakende spelletjes, toch? Wij vinden van wel! Omdat wij als Hamelredactie dat vakantiegevoel ontzettend gunnen aan alle HML'ers, hierbij een kort, leuk, simpel spelletje, met toch een aantal valkuilen. Welk vakantieplan hoort bij welke HML medewerker? Niet spieken, gewoon even logsich nadenken. We komen nog dingen te weten die we in de eerste instantie misschien niet hadden verwacht. Fijne vakantie, succes!

1. Philip
2. Antoine
3. Monica
4. Gert
5. Virginia
6. Robert
7. Tamar
8. Samira

1. "Ik ga naar Oost-Frankrijk voor een mooie kampeervakantie aan het meer, vlakbij Zwitserland"
2. "Ik ga naar Frankrijk, ik ga slapen in blokhutjes"
3. "Ik blijf lekker in Nederland. Leuke dingen doen in Scheveningen en Den Haag"
4. "Ik ga werken in de Ardennen als begeleider op jeugdkamp LCKV"
5. "Ik ga naar Zuid-Afrika voor een safarivakantie"
6. "Ik ga naar Parijs, niet voor de winkels en zo, maar voor de middeleeuwse stadjes aan de rand van Parijs"
7. "Ik ga naar Portugal, Marrakech en Cyprus voor de zon"
8. "Ik ga naar Venetië naar de Kunstbiënnale"

FILOSOFIE: VOOR BEGINNERS

Door: Tomas van der Meer en Lara Voorham

De zomer, veel plezier, lekker drinken en eten, maar vooral doen wat je gelukkig maakt. Geluk, daar gaan we het in het debuut van 'Filosofie: voor beginners' over hebben. In deze editie krijg je te maken met de filosofen Mill en Bentham. Verzamel je filosofische rakkers, voldoende koffie en wat Marokkaanse kruiden ;).

De filosofische term geluk begint bij het utilisme. Even in het kort: het utilisme is een stroming in de filosofie die uitgaat van zo veel mogelijk geluk voor zo veel mogelijk mensen. Een voorbeeld: er zitten twee mensen en tien kannibalen op een onbewoond eiland. Er is geen voedsel op het eiland, dus als ze niet snel wat eten, gaan ze allemaal dood. De filosoof Bentham zou zeggen dat de tien kannibalen de twee mensen mogen opeten. Want de kannibalen worden er heel gelukkig van om de twee mensen op te eten. Beter tien gelukkige kannibalen dan twaalf

ongelukkige en overleden mensen.

Een ander voorbeeld: je hebt absoluut geen zin in een vakantie met je ouders, je ouders willen niets liever dan met jou op vakantie gaan. Als jij besluit niet te gaan, zit je volgens het utilisme fout. Want je beide ouders zijn ongelukkig en jij bent als enige wel gelukkig. Dan heb je dus niet zo veel mogelijk geluk voor zo veel mogelijk mensen.

Volgens Bentham kon je geluk al zien als lekker eten, drinken en seks. De filosoof Mill voegde hieraan toe dat niet alleen de hoeveelheid geluk telt, maar ook de kwaliteit ervan.

De kans is vrij groot dat je deze zomer een festival bezoekt (haha, helemaal uit je Plato, Aristotaloss gaan en zo), vol muziek, entertainment en bier. De kans is erg klein dat je in de zomervakantie naar de opera gaat of oude

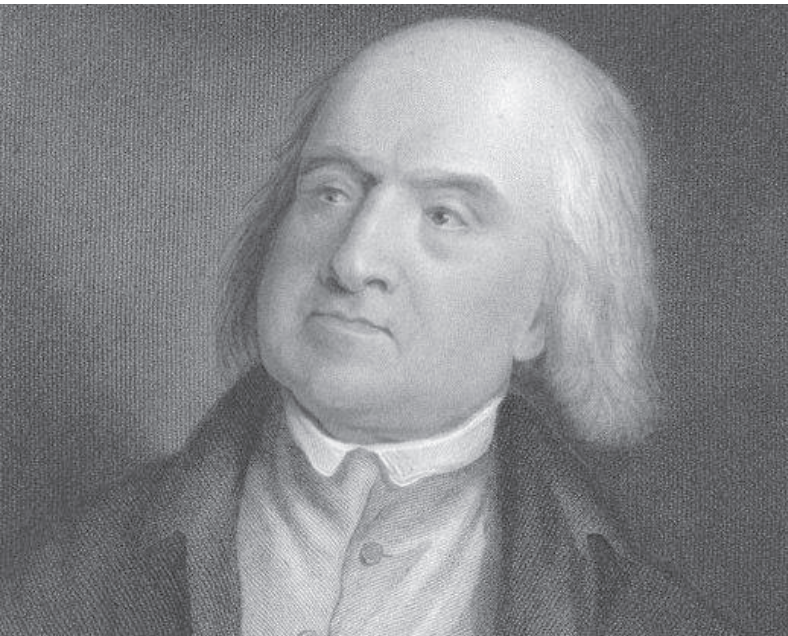
Griekse boeken gaat uitpuzzelen. Mill zei dat je bij

geluk twee soorten genot kunt onderscheiden: het simpele geluk (festivals en bier) en het intellectuele geluk (opera en oude Griekse boeken). Hij vond dat je van allebei de soorten evenveel moest ervaren, want als je alleen maar naar festivals zou gaan en niet de opera, ervaar je geluk niet optimaal. Maar ook niet andersom dus.

Dus bedank Mirjam Ghijsels van CKV even dat ze je naar de opera gesleurd heeft.

Dus kleine kinders van ons, wat hebben we hier nou van geleerd? Inderdaad, drink bier, ga op stap, fuck bitches, get money, maar lees ook boeken, ga naar opera's. Als je dit advies opvolgt, zul je merken dat je vanzelf een stuk gelukkiger wordt, tenminste, dat beweert Mill uit het jaar 1842. Snap je er nu nog steeds niks van? Ga dan maar lekker Tjomme en Ine lastigvallen in een keuze-uur.

Groeten uit club De filosoof,
Tora Voormeer

Instagram

We kwamen erachter dat Twitter een beetje uit is... Dus hebben het stuk veranderd in een nieuw sociaal netwerk met veel fotootjes!
Heb jij een typische HML-foto? Zet 'm op Instagram met #mijnhml!

@kunstklas_1a
Slam fm in tour #foutefitness
#mijnhml

@thom_makkink
#mijnhml

@sherwood633
Tjaa... #nee #mijnhml

Beetje kopiëren

@nutellaliciaa
Just dance op school <3
#mijnhamel

@hamel_magazine
#mijnhamel

@hamel_magazine
#mijnhamel #metzijnallen

MUZIEK

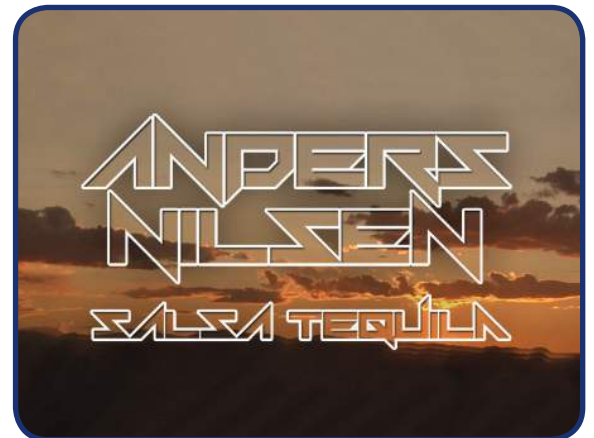
Door: Lara Voorham

De temperaturen stijgen, de lokalen worden klammer en de leerlingen worden steeds minder gemotiveerd. Waarom? De zomer komt eraan. En wat hoort er bij de zomer? Inderdaad, zomerhitjes. Ik heb een paar zomerhitjes voor jullie op een rijtje gezet, niet alleen anno nu maar ook een paar hitjes van vroeger zodat we niet allemaal in onze one direction-fase blijven.

Salsa Tequila – Anders Nilsen

We beginnen ons lijstje met het nummer Salsa Tequila van Anders Nilsen. Op een dag stond Anders Nilsen op met het idee dat iedereen wel een zomerhitje kan maken. Het enige wat je nodig hebt is een leuk achtergronddeuntje, een saxofoon en Spaanse lyrics. Ook als je helemaal geen Spaans spreekt. Dus wat deed meneer Nilsen? Hij ging een zomerhit maken. De tekst van het nummer bestaat letterlijk uit allemaal random Spaanse woorden, achter elkaar geplakt. Maar hij heeft wel zijn punt bewezen, het nummer is dé zomerhit van 2014 geworden. Het nummer vind ik persoonlijke niet zo goed, maar Anders Nilsen krijgt van mij een dikke 7.

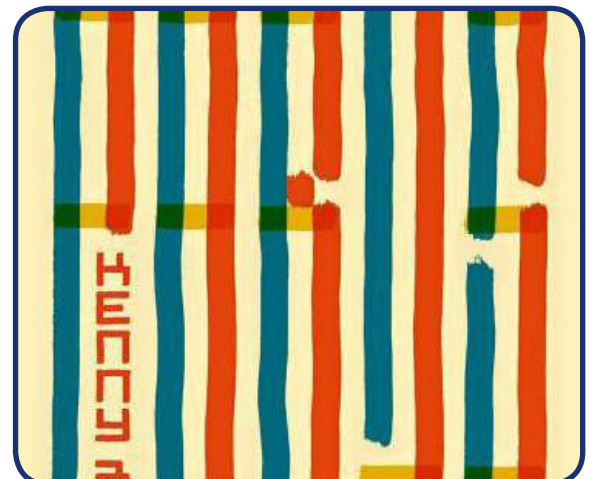

Lola – The Kinks

Ik zal jullie even mee terug nemen naar de zomer van 1970. Als je toen met je vrienden aan het 'chillen' was op het strand van Scheveningen, had iedereen een radiootje bij zich. Alleen was er toen nog maar één coole zender waar coole muziek gedraaid werd, en dat was Radio Veronica. En je hoorde toen de hele tijd het nummer Lola, geschreven door Ray Davies, uitgevoerd door The Kinks. Ray schreef het nummer toen zijn vriend in Parijs aan het dansen was met een travestiet die Lola heette, maar daar pas achteraf achter kwam. Het was dé zomerhit van 1970 en is nu trouwens nog steeds een lekker nummertje. Het krijgt ook in deze tijd een lekkere dikke 7,5.

Parijs – Kenny B

Dit nummer is van eigen bodem, het gaat over iemand, waarschijnlijk Kenny B zelf, die in Parijs een meisje ontmoet en die dan stomtoevallig Nederlandse blijkt te zijn. Hij wil heel graag dat het meisje Nederlands met hem gaat praten. Het nummer is wel leuk en schattig. Ik kan begrijpen waarom dit nummer in Nederland vaak op de radio gedraaid wordt. Hoewel ik de videoclip vreselijk cliché vind en het raar vind dat als je in Parijs bent, je een Nederlands meisje wilt, krijgt het nummertje een 6.

Bang Bang – Jessie J, Ariana Grande and Nicky Minaj

Wie kent dit nummer nou niet? Heel de school was erover aan het praten en het aan het zingen. In mijn kringen werd er vooral erg spottend over gepraat. Quotes als 'De enige reden waarom ze Nicky Minaj voor dit nummer hebben gevraagd, is omdat ze echt big ass butt heeft' en 'Jeetje Ariana Grande heeft echt zo een kinderpornostem'. Maar ondanks al deze uitspraken is het wel een catchy nummertje en kan je erop dansen, wat de bedoeling is voor een zomerhit. Het nummer krijgt een 6,1.

Sex on the beach – T-Spoon

Hmmm, het is de zomer van 1998. Er is net een supervette megadikke track gedropt op MTV. Het was het nummer Sex on the beach van onze enige echte T-Spoon. Het nummer gaat erover dat een jonge dame seksuele gemeenschap wil hebben met een jongeman op het strand. Het nummer werd een ongelooflijke hit en tot op de dag van vandaag wordt het nummer gedraaid en worden er andere versies van gezongen. Je hoort elk jaar wel iemand 'SEX OP DE FIETS, LEKKER ZONDER ZADEL!' zingen. Het nummer krijgt een dikke 8!

SUMMER MUSIC

WatchList

Door: Isa Skolnik
& Yole Lieferring

En heb jij al wat te doen in de zomervakantie? Zo niet, dan is dit echt iets voor jou. Als je wel iets te doen hebt, dan is dit eigenlijk ook iets voor jou. Met onze perfecte filmsmaak hebben wij de lijst voor jou gemaakt. Zo kan je dus een lekker onsociaal leven leiden. Fijne vakantie en succes met kijken!

The returned

The returned is een Franse serie. Hij is spannend maar niet eng, gewoon spannend. Het gaat over mensen die dood zijn, maar dan weer tot leven komen. Ze zijn niet allemaal in hetzelfde jaar doodgegaan, maar ze komen wel allemaal tegelijk tot leven. Iedereen wordt een beetje bang die hen kent, want ja, diegene was eigenlijk dood. Ze weten allemaal niet dat ze dood zijn geweest, maar merken wel dat er iets goed mis is. Ondertussen plegen er mensen zelfmoord en anderen worden gek. Maar natuurlijk zijn er ook mensen met wie het gewoon goed gaat. En er komt ook nog een soort van plot-twist. Kijken dus.

Point Break

Dit is een film over vier jonge jongens die overvallen plegen met maskers van oud Amerikaanse presidenten op. Er is een FBI-agent en hij wil hen graag oppakken, maar raakt verstrikt in allemaal problemen. Ze houden allemaal heel erg van surfen. De film komt uit 1991, en is heel leuk. Dit is volgens mij echt een film voor jou!

Bon dieu

Dit verhaaltje gaat over een katholieke familie in Frankrijk. De vader en moeder hebben vier mooie dochters gekregen en de eerste drie dochters trouwen met allochtonen met andere religies. De vader en moeder worden depressief. Hun laatste hoop gaat naar de laatste dochter, die vervolgens met een zwarte man thuiskomt. Vol racistische grappen die net kunnen. HILARISCH!

Grace and Frankie

Een dertien afleveringen durend avontuur van twee wat oudere vrouwen van wie de mannen met elkaar gaan trouwen. Niet dat zij daar twintig jaar wat van wisten. De een goeroe en de ander een nuchtere zakenvrouw. Ze gaan helemaal los.

Under the dome

Er was eens een dorpje en toen, BAM!, een koepel eroverheen. Niemand kan d'r onderuit en niemand kan erin. Het eten, het water en de energie raken allemaal op. Het regent ook opeens bloed. Zulke dingen gebeuren. Waardoor komt dit alles? Er is ook nog een ei dat alleen de vier handen (vier kinderen) mogen aanraken. De vier handen lijken verbonden met de koepel. Het lijkt wel alsof de koepel een eigen wil heeft. Wat of wie is de koepel? Erg spannend.

HML-FAMILIE

Door: Moya Lieffering & Yole Lieffering

De vrolijke Moosje van Dijk uit 3A zetten wij deze Hamel in het zonnetje. Moosje heeft een hele HML-familie en is de jongste van die tak. Wij wilden wel eens weten wat zij allemaal te vertellen had.

Welk niveau doe je?

Ik doe vwo, maar ik heb een tijdje in de 1e en 2e van het gymnasium gezeten. Dat was uiteindelijk wel te moeilijk. Ik ga nu gewoon over op vwo, dus dat is fijn.

Heb je familie hier op school?

Ja, mijn oudere broer, Rokus (5V), en mijn zus zat ook op het HML.

Speel je een instrument?

Nee, ik ben echt heel slecht met muziekinstrumenten. Ik vind het wel heel gaaf als anderen het goed kunnen, en ik vind het mooi om naar te luisteren. Vooral piano vind ik heel mooi en het ziet er ook nog eens leuk uit, maar ik ben er zelf heel slecht in.

Wat wil je na school doen?

Ik wil denk ik kunstgeschiedenis gaan studeren. Dan zou ik daarna graag kunstgeschiedenis willen geven, het liefst op een universiteit. Ik wil graag naar Engeland als ik klaar ben met school, dat zou ik heel leuk vinden. Het is alleen wel heel duur, dus ik weet niet of dat gaat lukken. Als er geld voor is, zou ik er ook graag willen studeren.

Welk muziekgenre luister je?

Ik luister van alles wat. Ik hou ook niet specifiek van één ding, ik luister gewoon naar veel verschillende liedjes.

Heb je een geheim talent?

Sommige mensen zeggen dat ik heel goed kan tekenen. Maar ik vind zelf dat ik goed dingen kan verzinnen. Bijvoorbeeld als ik een kunstopdracht heb, dat ik dan met goede ideeën kan komen, maar ik vind niet dat ik zelf heel goed kan tekenen.

Doe je een sport?

Ik deed aan paardrijden, maar ik ben kort geleden gestopt. Ik heb vijf of zes jaar op les gezeten. Met paardrijden moest ik soms ook wedstrijdjes doen, daar krijg je dan ook altijd een lintje voor. Ik ben ook een keer 3e geworden. Ik ben nu van plan heel veel te joggen, want dat vind ik ook heel leuk. Ik vind het heel fijn dat als je over een bepaald punt heen zet, je je los gaat voelen.

Waarom kwam je naar het HML?

Ik vond het heel leuk dat het HML zo vrij is. Als ik naar verhalen luister van vriendinnen die op andere scholen zitten, dan weet ik dat dit de beste school is voor mij. Ik zou echt niet op een andere school willen zitten.

Heb je een levensmotto?

"Life is better when your laughing." Want jij zelf en mensen om je heen worden blijer als je blijft lachen en positief blijft. Ik word blij als andere mensen lachen, dus dan heb ik soms een dag dat ik ervoor probeer te zorgen dat andere mensen lachen en vrolijk zijn zodat ik daar zelf ook blijer van word. Daar wordt het leven leuker door.

HET OEROL-AVONTUUR

Door: Saar Aalberts en Step Kessels

Gezelligheid, stressen, grote tassen, tentindelingen, teken, overlopen, campingvoedsel, theater, muziek en plezier. Het was weer zover: Oerol! Iedereen was er klaar voor. Leerlingen, begeleiders en zelfs de ouders waren enthousiast en gestrest. De tweede klas wist al wat ze te wachten stond en voor de eersteklassers was het een heel nieuw avontuur. De heenreis, Oerol zelf en de terugreis: het is allemaal één groot feest.

Dag 1 – De heenreis

Het was zover. Om 8:45 stonden de kinderen van 1A en 2A volgepakt en klaar voor het Oerol-kamp. Te grote tassen en te veel eten. De bus stond al klaar en er kon ingeladen worden. Na veel proppen en douwen van de tassen zat het hele bagagevak van de bus vol. De tassen waren te groot en de bus te klein. De overige tassen moesten verdeeld worden over de bus. Nu de tassen erin zaten, konden de kinderen zich in de bus proppen en hun ouders achterlaten. De lange reis kon eindelijk beginnen. Na ongeveer tien minuten rook de bus al naar Doritos en Haribo. De busreis duurde ruim twee uur voordat we aankwamen in Harlingen. Het was tijd om alle tassen uit de bus te halen en bij de boot te zetten. Het duurde nog even voordat we op de boot konden, dus kregen we nog wat vrije tijd. Het was zó warm dat je nauwelijks boven kon zitten op de boot. Na de bootreis waren we eindelijk op Terschelling. Iedereen was enthousiast en kon niet wachten op het Oerol-bandje. Omdat wij als eerste klassen naar Oerol gingen dit jaar, moesten we lopen naar de camping, waar de altijd weer moeilijke tentindeling op ons zat te wachten. Op het kamp was het gezellig en nog steeds zonnig en warm. De tentindeling ging bijzonder snel dit jaar en de bedden lagen er (nog) keurig bij. Het was tijd voor het avondprogramma. Eerst eten natuurlijk, iedereen was uitgehongerd en kon niet wachten op het altijd weer heerlijke eten. Een soort soep met ingrediënten waarvan je van sommige niet eens de naam wist. Daarna kon iedereen in groepen naar voorstellingen en muziek. We kwamen laat terug op het kamp en we werden ontvangen met een warm kampvuur en marshmallows. De Oerol-sfeer zat er al snel in!

Dag 2 – Zandkastelen en expedities

De dag begon vroeg en onrustig. Hoewel we maar vier uur geslapen hadden, was iedereen klaar voor de volgende gezellige dag vol met activiteiten. Na het ontbijt was het weer tijd voor de jaarlijkse zandkastelenwedstrijd. Vol enthousiasme stapte iedereen op de fiets. Van klassieke zandkastelen tot ingegraven kinderen, je kon zien dat we een kunstklas waren. Toen iedereen uitgewaaid was en overal zand had zitten, was het tijd voor de expedities. Ondanks het niet meewerkende weer was de sfeer gezellig en was iedereen enthousiast en druk. Tijdens de expedities kregen we wat vrije tijd waarin de Spar-voorraad kon worden bijgevuld. Op het kamp werd er gevoetbald en gedanst en het avondprogramma bestond uit voorstellingen en muziek op Westerkeyn. We moesten ruim een uur fietsen naar de voorstelling. Op de terugreis kwamen we langs Westerkeyn, waar we naar muziek gingen kijken. De avond werd afgesloten op het kamp, waar de zakken marshmallows weer werden opengetrokken en iedereen rond het kampvuur zat.

Dag 3 – De bonte avond

De een-na-laatste dag was aangebroken en iedereen had net een uurtje langer geslapen dan de vorige nacht en kwam kruijpend en moe de tent uit. Bij het ontbijt werd het dagprogramma uitgelegd. Dat begon met huttenbouwen in het bos, waarbij de een net wat enthousiaster was dan de ander. Toen iedereen zijn creativiteit had geuit, liepen we terug naar het kamp om te lunchen en om te controleren op teken. Nadat alle boterhammen in alle monden waren gepropt en alle teken waren verwijderd, reden we naar een stadje waar straattheater te zien was. Je kon naar dansende hippies kijken of kijken naar acrobaten. Zoals elk jaar is het traditie om op de derde avond een barbecue te houden. Bijna alle hamburgers waren op en het was tijd voor het avondprogramma. We waren vroeg terug op het kamp waar het kampvuur snel werd aangestoken en waar de dansmoves tussen de begeleiders en de leerlingen werden uitgewisseld. De avond was gezellig: weerwolven, spookverhalen en overlopen. De bonte avond was een succes.

Dag 4 – De terugreis

Het was alweer de laatste dag van het Oerol-avontuur en alles moest ingepakt en opgeruimd worden. Met tegenzin, schorre stemmen en slaperige ogen werden alle slaapzakken opgerold en alle chips opgeveegd. De helft van de douches was kapot, dus douchen, daar kwam niet zoveel van. Toen iedereen gegeten en een soort van gedoucht had, fietsten we naar de duinen om spellen te spelen. Daarna was het tijd om de camping achter te laten en naar de boot te fietsen om daar alvast onze tassen neer te zetten. De stress van de begeleiders was weer teruggekeerd en iedereen was klaar om naar huis te gaan. Omdat het nog even duurde voordat we op de boot konden, gingen we nog even naar de Betonning voor muziek. Precies op de dag dat we weer naar huis gingen, begon de zon weer te schijnen. Alle korte broeken zaten helaas al in de tassen gepropt, dus moesten we het maar doen met onze lange broek. Na de Betonning kon iedereen nog even zijn laatste voorraad eten halen bij de Spar en dan op de boot. De terugreis kon beginnen. Tomaat, komkommer, broodjes, koekjes, nog meer tomaat en Wicky, voor eten was zeker gezorgd. We hadden geen last van vertraging door onze strak getimede buschauffeur, die erg gehecht was aan de bekleding van zijn busstoelen. Na veel te vaak 'We zijn er bijna' gezongen te hebben, kwamen we op tijd terug op het HML, waar alle ouders ons stonden op te wachten en waar ons Oerol officieel ophield. We waren weer in het vertrouwde Den Haag.

PARAISJE

Door: Isa Skolnik & Yole Lieferring

Parijs is natuurlijk, zoals we allemaal weten, de stad van de liefde. Dat hebben we ook wel gemerkt, met op elke toeristische attractie vijf Chinese bruidsparen die bruidsfoto's maakten. Maar we hebben ook heel veel andere leuke dingen gezien. En dat gaan we je nu vertellen.

Op dag 1 was Sanne jarig (leuk om te weten) en gingen we om kwart over negen naar Rotterdam, en om tien uur zaten we in de Thalys. Om half een zaten we al in Parijs. Lekker warm was het wel hoor! Na drie metro's, bezwete mensen plakkend aan jouw lichaam, en angst om bestolen te worden, zaten we in ons hostelletje. Kamers bekijken, even bedden opmaken en natuurlijk even het terras checken. We gingen naar de Sacre Coeur. Die trappen zijn daar wel echt even een dingetje als je geen conditie hebt. Kuch kuch. Maar het is wel een heel mooie kerk en het uitzicht is ook wonderschoon.

Montmartre staat bekend om alle leuke straatartiesten. Er stond een man voetbalkunstjes te doen boven op een lantaarnpaal. Op die hoogte, ik weet het niet hoor... Respect. Na dat allemaal even verwerkt te hebben met een driegangenmenuutje in een lekker restaurantje, hebben we een uur gewandeld langs de Seine. Om vervolgens dezelfde route terug te nemen óp de Seine. Met een boot en niet zwemmend. Het was allemaal erg mooi verlicht.

Nadat we weer aankwamen bij het metrostation, was het alweer twaalf uur en dat betekende keihard zingen in de metro voor Jakob, want die was jarig.

Dag 2 begon dus in de metro. Het zag er leuk uit, Jakob vol met slingers en iedereen die er een beetje omheen stond te zingen.

Iedereen was rond 8 uur bij het ontbijt in de eetzaal. Jakob was toen jarig, dus de eetzaal was vol met slingers en hoedjes en met feestelijke dingen. We moesten zelf het ontbijt pakken. Het bestond uit droge cake, koffie en chocolademelk uit kommetjes, yoghurt die leek op pudding, cornflakes, jus d'orange en stokbrood.

Na het ontbijt gingen we met de metro naar Musée d'Orsay. Daar bleven we anderhalf uur. Je ziet daar het mooiste impressionisme. Het museum zit in een oud station, dus het is ook een supermooi gebouw met grote klokken waardoor je van heel hoog naar buiten kunt kijken.

Toen had iedereen honger. We gingen lunchen, maar niet zomaar lunchen, nee nee, we kregen allemaal 2,50 euro. Daarmee moesten we naar een markt en eten kopen, hartstikke leuk en aardig, maar die Fransen konden niet heel goed Engels, dus het was een beetje moeilijk, maar het is allemaal gelukt. We gingen alles opeten op een grasveld naast de Eiffeltoren. Wat wil je nou nog meer? Daarna splitsten we op in twee groepen en ging de ene groep naar Musée d'Art Moderne en de andere groep ging naar Palais de Tokyo. Jammer genoeg was Palais de Tokyo gesloten en dus gingen we allemaal naar Musée d'Art Moderne. Daar hingen supergrote schilderijen en er was een horrorhuis in de kelder. Het was weer een leuke belevenis.

Iedereen had pijn in z'n poten, dus gingen we naar het park voor het Louvre (Tuileries). Zaten we daar, een klas met 31 leerlingen, allemaal met blote voeten in de fontein, prachtig! Verderop aten we heel dure crêpes met extra veel nutella. In de avond gingen we nog naar het Louvre, erg mooi. Ik ben door het hele Louvre gelopen om enorme sfinxachtige beesten te zien. Ze waren enorm! Supercool! We bleven daar tot sluitingstijd en gingen daarna terug naar het hostel.

Op dag 3 werden we verdeeld in drie groepen. Ik (Isa) ben naar de Arc de Triomphe geweest. Eerst was het plan erop te gaan, maar toen herinnerde ik me dat ik hoogtevrees had. Dus ik ging niet mee. Ik ging lekker wandelen met mijn groep over de Champs-Élysées, waar je de enige echte gouden M van McDonald's kunt vinden. (Hij is overal geel, voor als je kleurenblind bent.) Toen wij net met de metro wilden gaan, zag ik vanuit mijn ooghoek een vrouw in een gat verdwijnen (Alice in Wonderland). Het was een enorme glijbaan vanaf de bovenste verdieping van de Citroën naar de kelder van de Citroën. Dat konden wij natuurlijk niet overslaan. Dus gingen we naar de autowinkel voor de glijbaan op de Champs-Élysées in Parijs.

Na dit leuke avontuur gingen wij naar de Grande Arche. Dat is in dezelfde lijn als de Arc de Triomphe en de mini-arc. Het is een vergrote Arc de Triomphe, waar een na verloop van tijd enorm irritante doedelzakspeler stond. Lekker sandwiches eten. We hadden het daar uiteindelijk wel gezien, dus gingen we weer op pad, op weg naar Père-Lachaise. Op dit kerkhof zijn we op speurtocht gegaan naar beroemde dode mensen. Het was erg lachen. Uiteindelijk hebben we nog een wedstrijd gehouden wie het verst z'n kersenspit kon spugen. Dat was ik natuurlijk.

Nou, ik (Yole) ging eerst met mijn groep naar het kerkhof Père-Lachaise, hartstikke leuk en aardig, maar onze voeten deden iets te veel pijn voor al het lopen op het kerkhof. Maar verder was het wel leuk om al de mooie huisjes te zien waar begraven mensen in lagen. Uiteindelijk ben je er ook wel weer klaar mee. We gingen naar de supermarkt om eten te kopen, dat was paniek, maar wel leuke paniek. We lunchten in een van de mooiste parken van Parijs. Waterflesjes gooien naar duiven, en weer door. We gingen nog een uurtje naar het Picasso-museum, erg mooi. We besloten daarna naar het Centre Pompidou (erg leuk om het uit te spreken, probeer het maar) te gaan. Maar op weg daarnaartoe zagen we een winkel waar je bloemenijsjes kon kopen, dat zijn ijsjes in de vorm van bloemen. Iedereen maakte er even duizend foto's van, toen konden we weer verder. Bij het Centre Pompidou kon je roltrappen op en je kon er heel mooi naar buiten kijken. Het is niet zomaar een roltrap, maar eentje met een glazen buis eromheen.

De rest zijn we weer tegengekomen bij Chartier, een apart restaurant met een gestreste ober. Er waren lekkere frietjes, dus dat maakte het wel weer goed. Na het eten zijn we met z'n allen vertrokken naar de Notre-Dame. Het was superver lopen en het deed superveel pijn aan je voeten. Daar zijn we niet zo lang gebleven, omdat die dicht was. We hebben als oplossing heerlijk op het terras gezeten bij het hostel. We hadden met onze kunstklas wel de gitaartjes en zangstemmen bij ons. Dus dat was een mooie laatste avond in Parijs.

De vierde dag mochten we allemaal een half uur langer slapen, dat was wel fijn. Na het ontbijt gingen we naar een heel mooi warenhuis, Lafayette. Toen gingen we verder om te winkelen. Het tweede winkelwijkje was heel dicht bij dat Centre Pompidou. Toen iedereen uitgewinkeld was, gingen we eten in een heel gezellig restaurantje. Het leek op een uitgebreide snackbar. De meeste mensen vonden het het lekkerste eten dat we in Parijs gegeten hadden. Met de metro gingen we naar het hostel om onze koffers te pakken. Toen gingen we met heel veel koffers de metro in. Dat was heel onhandig. Zo waren we op weg naar de trein. We moesten weer tweeënhalf uur in de Thalys zitten. Daarna met de trein naar Den Haag. En toen waren we, na een lange reis, weer thuis. Oost west, thuis best, zeg ik maar. Zo eindigde de fantastische, prachtige, gezellige en onvergetelijke reis naar Parijs.

ROEMENIË 2015

Door: Petra Veenstra & Evert Jansen
Schoonhoven

Maandagavond 20 april tegen tien reed de bus, met daarin 22 uitgelaten 4H/V'ers en Evert en mijzelf, Suceava binnen. Met twee vluchten en een bustrip hadden we een lange, maar goed verlopen reis achter de rug. Dit jaar geen gedoe met achtergebleven koffers en lange wachttijden. Toen we uitstapten bleek er iets niet te kloppen: de wind sloeg ons venijnig om de oren en het was ijskoud. Er was sneeuw op komst.

Suceava ligt in Roemenië, ten oosten van de Karpaten, grenzend aan Moldavië, niet ver van Oekraïne. Oef, zo dicht bij een land met problemen, denk je dan. Maar die spelen in het oosten, en heel Moldavië en het grootste stuk van Oekraïne zelf zitten er nog tussen.

We waren dit jaar niet de enige gasten. Ons bezoek viel samen met dat van een school uit Hofheim, Duitsland, en een school uit Gdansk, Polen. Wij, Haags Montessori Lyceum, The Netherlands, zijn de 'volunteering project partner', met de andere twee scholen bestaat een uitwisselingsverband. Zij bleven een paar dagen, wij bijna twee weken.

Het was wel wennen met al die verschillende culturen. De eerste dag stond dan ook in het teken van internationalisering. Na een welkomstwoord van rector

Renato Tronciu volgde een kennismakingsspel. Vervolgens brachten we een bezoek aan het gemeentehuis en werd er buiten bij de citadel een Roemeense volksdansvoorstelling opgevoerd, schaars gekleed in de natte sneeuw uiteraard. Wat een diehards! In het openluchtmuseum volgden nog meer dansjes en toneelvoorstellingen, het kon niet op. De pers was uitgenodigd en er verschenen foto's in de lokale krant. Dit was bijzonder. Later in de week werd het spektakel voor het hele gezelschap herhaald met demonstraties en een workshop bij de brandweer.

Groei

Het samenwerkingsverband tussen de Colegiul National Mihai Eminescu-school in Suceava en het HML bestaat dit jaar zes jaar. In die periode is deze maatschappelijke stagereis uitgegroeid tot een volwassen project waarbij internationale samenwerking, ervaring opdoen met sociaal-maatschappelijk en vrijwilligerswerk in het buitenland en uitwisseling van ideeën en cultureel gedachtegoed centraal staan. Het is een montessoriproject pur sang: leerlingen leren met hoofd, hart en handen, buiten in de wereld, in het echt.

Na vijf jaar zien we Roemenië eindelijk opkrabbelen uit het vacuüm van het postcommunistisch tijdperk: de

corruptie wordt aangepakt, de wegen en huizen in de steden geleidelijk aan opgeknapt. Zo op het eerste gezicht doet het leven niet onder voor dat van West-Europa. Koffietentjes overal, regelmatig een uitje naar de Iulius Mall om te shoppen, iedereen een mobieltje en dure Audi's die, als ze niet rondrijden, kriskras langs nog altijd opgebroken straten staan geparkeerd. Maar krab het laagje vernis weg en je ontwaart nog veel armoede. Veel ouders werken in het buitenland terwijl kinderen achterblijven. En er is ook bureaucratische ellende. We moesten een uur uittrekken voor 24 treinkaartjes omdat er wel twee kwitanties met de hand moesten worden geschreven en voorzien van stempels. Wonderlijk genoeg wordt het meeste uiteindelijk geregeld. Het levert veel onverwacht plezier op. Zoals het weekend dat een stel zou trouwen en voor die gelegenheid maar ons hele hotel Zamca had afgehuurd, waardoor wij met de groep elders moesten worden ondergebracht. Aangezien we toch op excursie zouden gaan, werd een herberg gevonden (Cabana Bogdaneasa) in een prachtige, bosrijke omgeving bij een van de mooiste monumenten van Bucovina op de werelderfgoedlijst van Unesco: Voroneț Monastery. Was dat huwelijk er niet geweest, dan hadden we die ervaring niet gehad.

En wat doen wij, HML'ers, daar nu eigenlijk? Wat houden dit 'Build-up Environment' en 'jointly developing ideas for our future' zoals het heet op de poster die onze partnership bevestigt, precies in? Het werk dat onze leerlingen doen, is op vrijwillige basis: al onze activiteiten zijn erop gericht een bijdrage aan de samenleving te leveren in de meest brede zin. Je moet dan denken aan voedselpakketten samenstellen met het Rode Kruis, het schoonmaken van een park of werken met de gehandicapte kinderen van de instelling Asociația Blijdorp in Suceava. Dat laatste is een vast onderdeel op het programma. Elk jaar vinden onze leerlingen dit leuk en leerzaam. De hoofdmoot van de stageactiviteiten bestaat echter uit het lesgeven in het Engels aan Roemeense leerlingen van de school. Vaak leeftijdgenoten. Erg spannend dus! Dit jaar waren onze leerlingen bijzonder goed. Met complimenten van onze Roemeense collega's en van Evert en mijzelf. Natuurlijk doen we ook elke dag twee uur HML-werk, worden er lessen voorbereid en doen we toetsen. Boeken bespreken kan overal en een toets Engels doe je bij voorkeur in de trein naar Boekarest.

Alles draait om samenwerking. Samen dansen, samen eieren beschilderen, samen met Roemeense tuinders boompjes planten in een tuincentrum, samen lessen voorbereiden en geven, samen presenteren, naar elkaar luisteren en van elkaar leren. En natuurlijk: samen uit, samen thuis!

Evert en ik zullen met enige weemoed terugdenken aan onze supersociale leerlingen die liever spelletjes deden in het hotel dan met elkaar op 'pubcrawl' gaan in downtown Suceava. Ja, het was echt zo. Weerwolven was favoriet. En o ja, verstoppertje in het hotel. Maar ook zullen we ons jullie herinneren als de groep die de Roemeense leerlingen op het gebied van presenteren voor de groep veruit overtrof.

Het weer knapte gelukkig op, sneeuw smolt voor de zon en we hebben dan ook nog volop van de warmte kunnen genieten, vooral tijdens onze excursies in het eerste weekend. Zo zullen we het bezoek aan het klooster Voroneț, het Flying Fox avontuur, het bezoek aan de bizon, de 'Evertzwinen', de citadel Targu Neamț met de kasteelruïne en de kabelbaan in Pietra Neamț, en al die andere mooie, gekke momenten in Suceava niet vergeten.

Voor we op 2 mei weer terugvlogen, volgde, als toegift, ons vaste afsluitende bezoek van een paar dagen aan Boekarest met als hoogtepunt het bezoek aan het 'Paleis des Volks' ofwel Palatul Parlamentului (nu het Parlementsgebouw), gebouwd op last van dictator Nicolae Ceaușescu. Aan dit, op het Pentagon na, grootste – en gezien de historische achtergrond misschien ook wel gruwelijkste – gebouw ter wereld valt niet te ontkomen.

En hoe vergelijken we dan nu heden en verleden? Wel, dat is aan jullie, lieve Cecilia, Desley, Maxime, Femke, Frederike, Lucie, Julianne, Folkert, Nicky, Jana, Phebe, Julian, Simone, Floor, Sara, Doortje, Mo, Douwe, Sophia, Laurien, Anouk en Amy. Dank jullie voor jullie bijdragen aan deze bijzondere, gezellige en leerzame reis!

Petra en Evert

INTERVIEW CHRIS

Door: David Achtsivassilis & Maartje Gout

Iedereen op het HML ziet hem alle klusjes doen. Hij schildert de muren waar wij op tekenen, Hij veegt de gangen waar wij onze vieze klokhuizen laten vallen, en maakt de toiletten schoon waar wij naast plassen. Het valt misschien niet zo erg op, maar Chris doet meer dan je denkt! Daarom staan we even bij hem stil en luisteren naar zijn verhaal.

“Ik woonde 32 jaar in Suriname, ik ben daar naar de basisschool gegaan, maar heb niet meer verder doorgeleerd, school was niks voor mij. Daarom had ik al op mijn 17e een baan in de bouw. Dat werk heb ik 15 jaar gedaan, en toen ben ik in 1990 naar Nederland gekomen met al mijn tien broertjes en zusjes en mijn moeder. Mijn vader was toen al helaas overleden. Ik was toen 32 jaar.

Ik had het gelijk naar mijn zin en besloot al snel niet meer weg te willen. Ik woonde nog wel bij mijn moeder, maar dat vond ik juist gezellig!

In Suriname heb ik ook mijn vrouw leren kennen, ook zij ging mee toen we naar Nederland verhuisden. We zijn nu al bijna 40 jaar samen en hebben twee kinderen in de 30 en wij zijn trots op hen allebei. Net als ik wonen ze nog op deze leeftijd bij hun ouders.

Zes jaar nadat ik in Nederland kwam, ben ik op deze school gaan werken. Ik houd heel erg van de sfeer hier op het HML, iedereen is enthousiast en dat maakt werken een stuk leuker! Het gekste wat ik hier op het HML ben tegengekomen, is dat een stuk vlees dat op het toilet lag, en dat ik moest opruimen. Op dat moment kon ik er niet zo om

lachen, maar achteraf gezien is het toch best grappig.

Ik houd best van mijn werk, ik denk hier wel te blijven tot mijn pensioen. Gewoon lekker klussen, verven, tijdens de pauze broodjes verkopen. Dat is wel mijn ding. Dit is eigenlijk ook mijn hobby. Buiten school heb ik verder niet echt hobby's. Maar vroeger voetbalde ik wel veel in Suriname. Toen had ik er tenminste nog tijd voor. Ik werk nu vier dagen in de week sinds dit jaar. Ik word natuurlijk ook weer een dagje ouder. Verder heb ik niet echt iets meer te zeggen, maar jullie zullen me zeker nog lang en vaak op de gangen van het HML zien rondlopen!”

DILEMMA'S

Door: Moya Lieferring

Dilemma's, wie kent ze niet. Het is tegenwoordig de bezigheid van elke tiener om zo moeilijk mogelijke dilemma's te verzinnen om de hersens van je vrienden te laten kraken. Het is het perfecte vermaak als je niets te doen hebt. Maar los van de dilemma's die hoogstwaarschijnlijk nooit voorkomen (zoals elke ochtend je tanden poetsen met filet americain of elke dag een jaar lang dezelfde onderbroek dragen) zijn er ook dilemma's die in het dagelijks leven wél voorkomen. Wij gingen een paar leerlingen langs met de vraag: wat is jouw grootste dilemma?

Bram Menting 4H:

1. Tosti met heel veel kaas maar een vies tostiapparaat, of een tosti met minder kaas en dan is je tostiapparaat schoon.

Amal Kadi 4H:

2. Nooit een onderbroek dragen, of het regent altijd boven je hoofd.

Sara Hanafy 1C:

3. Vroeg opstaan en dan veel te vroeg op school komen, of laat opstaan en te laat komen.

Vito Dalmasse 1A:

4. Leuk buiten voetballen maar wel moe worden, of chill bankhangen maar wel duf zijn.

Marouane Aztout 4H:

5. Ramadan of chillen for life.

Esma Benamara 2E:

6. Naar de wc gaan als je wakker wordt, of niet gaan, met kans op een ongelukje.

Sybren Ypma 4H:

7. Een jongen of een abortus.

Frédérique van Vliet 1D:

8. Lopen of rennen.

A large group of students, mostly young women, are posing for a group photo. They are dressed in casual clothing, with many wearing white shirts. They are arranged in several rows, some sitting on the ground and others standing behind them. The background is slightly blurred, showing what appears to be an outdoor setting.

BERLIJN 2015

Door: Laura Thostrup & Chrissy Verheij

Op dinsdag 16 juni was het eindelijk zover: we gingen naar Berlijn. Om iets voor half 9 zaten we in de trein naar Amersfoort. Rond half 10 stonden we op het station en moesten we wachten op de trein die naar Berlijn gaat. Na een half uur wachten kwam de trein eindelijk en toen begon de treinreis van zes uur. We speelden spelletjes, luisterden muziek en we praatten vooral met elkaar. Om half vier waren we dan eindelijk in Berlijn. Na even zoeken vonden we de metro die ons naar het hostel zou brengen. We legden ons spullen in het hostel en gingen meteen onze huurfietsen halen. Daarna aten we onze eerste maaltijd op een binnenplaats bij een afhaalbarretje. De pasta was koud, maar de broodjes worst waren lekker. Na het eten fietsten we naar een paar steegjes en daar liepen we een tijdje in rond. Iedereen was uitgekeken en we fietsten naar onze volgende bezienswaardigheid: de Reichstag! Boven in de glazen koepel was het uitzicht adembenemend. Na een lange fotoshoot bij de Brandenburger Tor fietsten we terug naar het hostel en begonnen we aan onze nachtrust.

Om 8 uur zat iedereen aan de ontbijttafels met slaperige kopjes. Om 9 uur vertrok de eerste groep op de fiets naar een Berlijns Muur Monument. Op het terrein stond een oude wachttoren, een kerkje en veel foto's van mensen die over de muur probeerden te vluchten. De drie groepjes gingen voor elk groepje boodschappen doen bij een supermarkt. Nadat alle drie de groepjes boodschappen hadden gedaan, gingen we naar een bovengrondse bunker. In die bunker was privékunst te zien. We werden in twee groepen verdeeld en rondgeleid door twee gidsen. Toen de rondleiding was afgelopen, aten we onze lunch op aan de Spree. Daarna speelden we Berlijnse Leeuwen, waarbij veel gewonden vielen. In drie groepen fietsten we naar het DDR-museum. In het museum kwamen we veel te weten over het oostelijke deel van Berlijn. Na even gezond te hebben aan de Spree, was het tijd voor het avondeten: PIZZA!! Toen het begon te schemeren, fietsten we naar de East Side Gallery. Er werden veel foto's gemaakt en veel gegild om de insecten die er rondvlogen. Kortom, het was weer een leuke dag.

De derde dag was aangebroken en nadat we met slaperige oogjes ontbeten hadden, gingen we op pad. Eerst boodschappen doen voor in de middag, daarna gingen we op weg naar het Jodenmuseum met de kaart in de hand. Het was erg indrukwekkend, maar ook een beetje. In een speciale ruimte kon je ervaren hoe het was om in de tijd van de Tweede Wereldoorlog Joods te zijn door in een donkere kamer te staan met een kleine spleet, waar het kleinste beetje licht doorheen viel. Het ongrijpbare sprankje hoop. Toen we uitgekeken waren, fietsten we verder langs Checkpoint Charlie en Topographie des Terrors, erg mooi om te zien. Hierna stopten we voor een gezellige lunch in een park, waar we veel gelachen hebben. Ten slotte gingen we naar een tentoonstelling, opgezet in het Hamburger Bahnhof, dat was heel gave kunst! Nu was het tijd om vrij rond te lopen en we besloten om naar een tweedehandswinkel te gaan, waar we dansend in 70's-kleding onze tijd hebben doorgebracht. De avond brak aan en we aten in een gezellig restaurant waarna we naar de Potsdamer Platz gingen om daar een lekker ijsje te eten. Hierna een avondfietstocht terug naar het hostel om vervolgens nog te kletsen en daarna in onze nestjes te kruipen.

En voor we het wisten was het al de laatste dag. Vroeg werden we (de meesten) wakker om onze koffers in te pakken, vlug te eten en de kamers netjes achter te laten. We genoten nog voor de laatste keer van de wafels bij het ontbijt en de vreemd smakende yoghurt. We brachten onze fietsen terug, haalden in de supermarkt middag- en avondeten en liepen naar onze laatste activiteit. Nog voor de laatste keer genietend van de mooie, grootse en bruisende straten en gebouwen van Berlijn. We kwamen aan bij het Pergamonmuseum waar de grootse kunstwerken veel indruk op ons maakten. We liepen hier rond tot onze voeten moe waren en toen was het toch echt tijd om terug te keren en naar het treinstation te gaan. Eenmaal aangekomen zocht iedereen een goed plekje in de trein en begon de lange terugreis naar huis. Iedereen voelde zich moe, lacherig en een beetje halfgaar. Maar uiteindelijk voelde de treinreis korter dan die was en kwamen we aan op vertrouwd terrein: Den Haag Centraal. Met omhelzende ouders zeiden wij Mijke, Irene en Bert gedag en ging iedereen lekker naar huis met een voldaan gevoel. Berlijn was super, echt een plek om nog eens terug te komen. Een stad die veel indruk maakt. En hierbij nog eens bedankt voor onze begeleiders en natuurlijk, onze mentor Mijke den Haan.

FESTIVAL AGENDA

Door: Lara Voorham & Emma Makkink

Het leven is zwaar in de winter, als het koud is en het liefste wat je wilt doen slapen is en pas wakker worden als het zomer is. Want je weet het, het leven is festivallen en opstaan! Wat doe je eraan? Gelukkig hebben we in de zomer veel zon en vooral festivals! Wij hebben er speciaal voor jullie een paar op een rijtje gezet. Zelfs enkele die gewoon gratis en zijn én in Den Haag. Ook hebben we er een paar die veel te duur zijn, maar waar je alsnog naartoe gaat. Geniet!

Gewoon in Den Haag!

Parade

Wanneer: 3 t/m 12 juli 2015

Waar: Westbroekpark Den Haag

Prijs: Vóór 16.00 uur gratis entree, daarna 7,50 euro (t/m 12 jaar en 65+ gratis)

Ook deze zomer staat die er weer: de parade! Inmiddels een zomers fenomeen hier, waar je kan genieten van lekker eten en drinken, van muziek en theater, waar je je creativiteit kan uiten op een schildersdoek en waar je kotsmisselijk kan worden in de zweefmolen.

DI-RECT ... bestaan

Wanneer: 29 augustus 2015

Waar: Westbroekpark Den Haag

Prijs: Vooraf kaarten bestellen: 27,50 euro

Ik denk wel de bekendste band uit onze mooie stad achter de duinen viert z'n 5-jarig bestaan met een gave show met o.a. als special guests: Waylon, Miss Montreal, Kane en The Indien.

Vestival

Wanneer: 1 augustus 2015

Waar: Malieveld Den Haag

Prijs: Vooraf kaarten bestellen: Normaal: 69.00 euro. Golden circle: 139.00 euro

Dit jaar wordt dit supervette festival op het Malieveld gehouden, met als hoofdgast Chris Brown! Maar voor de kindertjes die nog geen 16 zijn: helaas! Want voor dit festival moet je toch echt 16+ zijn.

Jazz in de gracht

Wanneer: 20 augustus 2015

Waar: Bierkade Den Haag

Prijs: Gratis

Bij dit gezellige muziekevent varen jazzartiesten en -orkesten in bootjes door de grachten. Je kunt op de kade zitten en genieten van de jazzy muzieklanken en hapjes en drankjes. En het leuke is, is dat het gratis is! Alleen de muziek dan hè! ;)

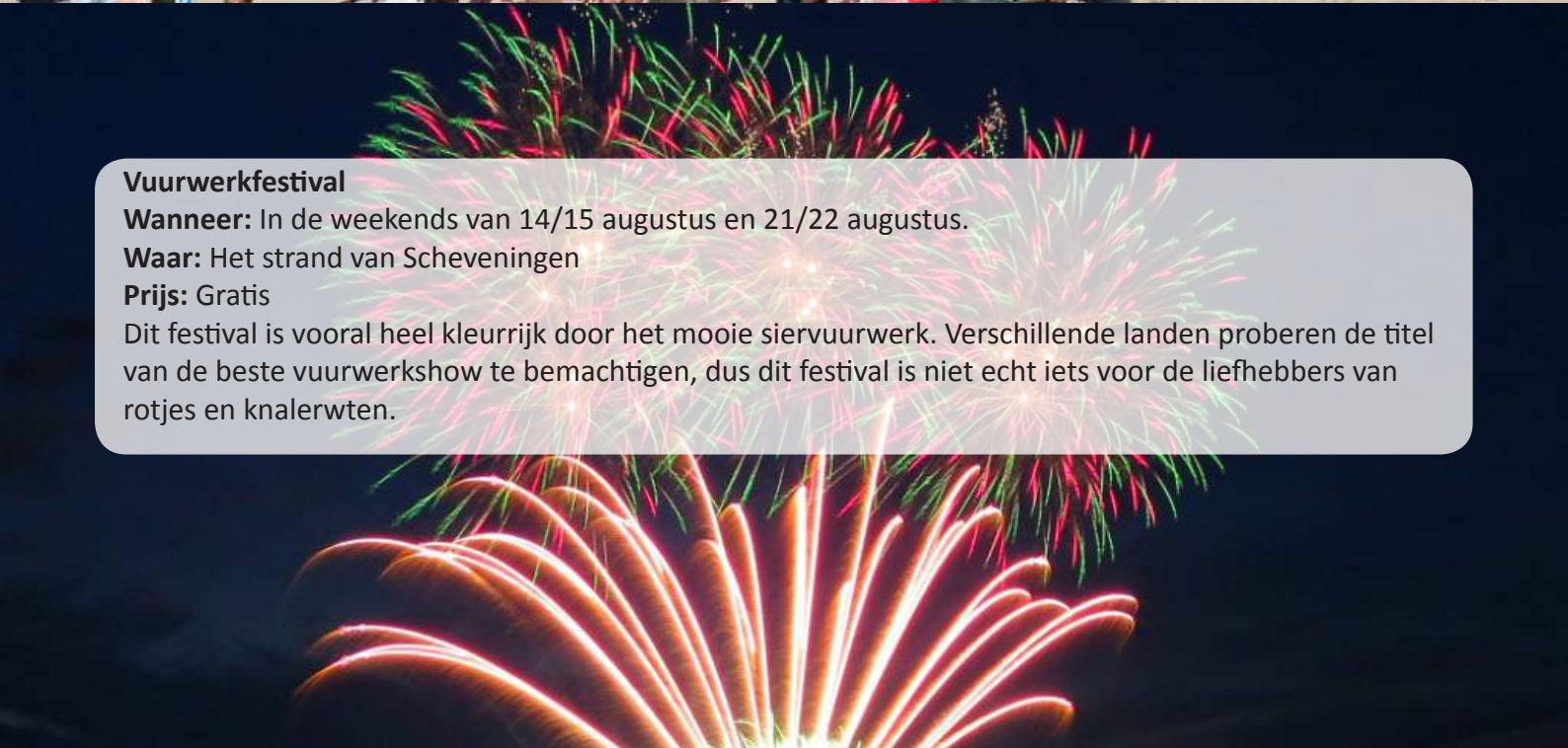
Scholtenpop

Wanneer: 1 augustus 2015

Waar: Zuiderstrand Scheveningen

Prijs: Gratis

Bij dit festival sta je letterlijk op het Scheveningse strand, want het podium is op het zand gebouwd. Dus je kunt genieten op je handdoekje van o.a. Death Angel, The Indien, Rondé, The Deaf, en Lucas Hamming.

Vuurwerkfestival

Wanneer: In de weekends van 14/15 augustus en 21/22 augustus.

Waar: Het strand van Scheveningen

Prijs: Gratis

Dit festival is vooral heel kleurrijk door het mooie siervuurwerk. Verschillende landen proberen de titel van de beste vuurwerkshow te bemachtigen, dus dit festival is niet echt iets voor de liefhebbers van rotjes en knalerwten.

NIET in Den Haag!

North Sea Jazz

Wanneer: 10, 11 en 12 juli 2015

Waar: Rotterdam

Prijs: Vooraf kaarten bestellen: 85,00 euro

Op dit festival komen niet zomaar artiesten, maar WERELD-artiesten zoals Lady Gaga, John Legend, Hozier, Jamie Cullum en Lionel Richie. Dus ik zou zeggen: 10, 11 en/of 12 juli richting Rotterdam, maar vergeet niet je kaartjes vooraf te kopen!

Dijkpop

Wanneer: 4 juli 2015

Waar: Andijk

Prijs: Vooraf kaarten bestellen: 17,50 euro

Op dit festival komen o.a. Typhoon, Kovacs, Douwe Bob, De Staat en Yellow Claw. Het enige puntje is dat dit leuke festival in het westen van Fryslân is.

Lowlands

Wanneer: 21, 22 en 23 augustus

Waar: Limburg of zo

Prijs: 195 euro..., ja, ik weet het, niet-normaal duur

Wie kent het niet, Lowlands, hét festival uit Nederland. Dit jaar komen onder anderen Paulo Nutini, Tame Impala, Pond en Ben Howard. Veel mensen zijn aan het klagen over de line-up van dit jaar, maar er zijn wat meer goede, kleine bands en dj's dan grote artiesten als Queens of the Stone Age vorig jaar.

Pukkelpop

Wanneer: 20, 21 en 22 augustus.

Waar: België ergens

Prijs: 200 euro

Vind je de line-up van Lowlands zo slecht dat je naar de iets betere line-up zoekt? Ga even de grens over, want Pukkelpop staat op je te wachten!

ZIJ VERTREKKEN VAN HET HML...

CKV-docent Mirjam Ghijsels, een van de opvallendste leraren, heeft het beste voor met elke leerling. Haar geweldige persoonlijkheid valt bijna niet weg te denken uit het HML. Toch moeten we na vijftien jaar jammer genoeg afscheid nemen van deze favoriete lerares, die voor een geweldige sfeer zorgde en bij wie elke les een verrassing was. We zullen Mirjam los moeten laten en haar de wijde wereld in laten gaan, op zoek naar een nieuw avontuur.

Hoe ben je in aanraking gekomen met het HML?

Ik begon hier met een paar dramalesjes in 2000, toen ging ik hier een groot toneelstuk maken, dit vond ik een groot succes. Ik had eerst niet het idee dat ik hier heel lang zou blijven, want ik blijf nooit ergens heel lang. Mijn eerste indruk in de CH was wel echt: wow!

Waardoor kreeg je die indruk?

Het komt omdat ik zelf uit de theaterwereld kom en ik vond het gewoon zo ontzettend leuk! Hier wilde ik écht een theaterstuk maken, hier had ik gelijk het idee dat ik van alles gebruik wilde maken.

Hoe komt het dat je toch ervoor hebt gekozen om hier te blijven?

Door de sfeer, ik heb het heel erg naar m'n zin. Het vak culturele kunstzinnige vorming vond ik erg leuk, ook om dat verder te ontwikkelen zodat leerlingen het een goed en leuk vak gaan vinden. Ik vind dat ik daar ook wel in geslaagd ben.

Wat vind je zelf de hoogtepunten in de tijd dat je op het HML bent geweest?

Een aantal voorstellingen die ik hier heb gemaakt, dat waren er tien. Ik vind het een hoogtepunt dat ik met sommige leerlingen nog steeds contact heb en dat ik kan zien hoe leerlingen zich ontwikkeld hebben. Het vak CKV vind ik een hoogtepunt, ik vind het ook erg leuk om weer over te dragen en los te laten. Maar ik ga ook weer nieuwe uitdagingen aan.

Welke uitdagingen ga hierna aan?

Ik heb een eigen theater, dus daar ga ik sowieso mee door, het Wijk Poppentheater 'Koos & Kleppie'. Die zijn ook weer met hun eerste voorstelling van start gegaan. Ik wil in Frankrijk samen met een aantal anderen een jazzfestival opzetten, ik wil reizen en mijn huis verkopen om een bus/campertje te kopen om naar mijn paarden en veulens in Frankrijk te gaan.

Wat is de reden dat je weggaat?

Zo is er weer plek voor nieuwe docenten om groter te worden. Ik vond het echt heel leuk maar ben ook weer toe aan nieuwe dingen. Denkend aan die oud-Joodse spreuk 'Wij geloven niet in wonderen, wij rekenen op wonderen' vind ik het een wonder dat ik een jaar eerder de vrije wereld in mag. Ik barst nog van energie. Ik ga de vrije wereld in. Maar het HML is natuurlijk wel een avontuur dat je ondergaat.

Wat zou je het HML nog mee willen geven?

Ik hoop dat docenten het motto houden dat je leerlingen een fijne schooltijd gunt, dat dat een groot iets is dat op de eerste plaat komt. Leren is natuurlijk ook belangrijk, maar dat je ze ook een fijne schooltijd geeft. Dat heb ik zelf ook altijd in m'n achterhoofd gehad.

Danièle Doucot, de enige en echte Française van onze school, verlaat dit jaar met trots het HML. Haar droom was altijd al les geven en nadat ze op haar 23e helemaal uit Frankrijk hier naartoe verhuisde voor de ware liefde, kwam die droom uit. Na twaalf jaar lang hard werken is ze nu toe aan vernieuwing, maar niet zomaar vernieuwing, ze gaat namelijk met pensioen. Ze gaat van haar leven genieten, en wil graag nieuwe talen gaan leren.

Hoe ben je hier terechtgekomen?

Nadat ik ben verhuisd naar Nederland, hoorde ik al snel via een vriendin van mij dat ze op het HML iemand zochten. Dit leek me erg leuk en vernieuwend, dus ik ben meteen gaan solliciteren. Het HML bood me de kans om een hele andere kant van mezelf te laten zien. Hiervoor werkte ik namelijk ook al op andere scholen, maar dat waren geen montessorischolen. Dat was ook de reden dat ik heel erg moest wennen, toen ik hier voor het eerst kwam. In Frankrijk waren er eigenlijk geen montessorischolen, en die zijn er trouwens nog steeds niet. Ondanks het wennen vond ik het heel leuk, vooral door het contact dat je hebt met je leerlingen.

Waarom ga je het HML verlaten?

Pensioen, ik ben net 65 geworden, dus het wordt tijd dat ik stop en van het leven ga genieten. Ik ben van nature erg leergierig, dus ik wil hierna graag nieuwe talen gaan leren, en natuurlijk gezond blijven. Verder wil ik nog dingen doen die ik altijd al graag had willen doen.

Wat is je leukste herinnering aan het HML?

Ik heb niet één leukste herinnering aan het HML. De school heeft namelijk zoveel leuke dingen. Ik denk wel dat een van de leukste dingen, die ik me altijd zal blijven herinneren, gewoon de sfeer op het HML is, die je al merkt als je naar binnen loopt. Maar natuurlijk ook het contact dat je hebt met je leerlingen, en dan vooral ook het individueel contact.

Wat gun je het HML?

Ik gun het HML vooral dat de sfeer op het HML zo blijft, want die vind ik heel fijn. Verder gun ik het HML dat iedereen goede resultaten haalt.

Welk vak geef je?

Ik geef aardrijkskunde.

Hoelang werk je al op het HML?

Ik ben in 1981 begonnen, dus 34 jaar.

Wat is de reden dat je weggaat?

Ik word 61 jaar en mijn man is wat ouder, en ik heb zoiets van: na met heel veel plezier gewerkt te hebben, heb ik het toch wel gezien na 34 jaar. Ik kan nog gebruikmaken van prepensioen en we hebben zitten rekenen of het kon met het inkomen en dat zou moeten kunnen lukken.

Hoe ben je op het HML gekomen?

Ik werkte twee jaar in Purmerend op het Ignatiuscollege, een dependance van de school in Amsterdam, waar ook mijn broer op heeft gezeten. Ik woonde toen nog in Amsterdam. Dat lesgeven was tijdens mijn studie sociale geografie, ik moest nog een doctoraalscriptie schrijven, maar dat kwam er niet van naast het werk op die school. Toen heb ik mijn baan opgezegd en mijn doctoraalscriptie over de landbouwhervorming op Sicilië geschreven. Toen die klaar was, was ik 27 jaar en ben ik weer gaan solliciteren en de tweede sollicitatie was al raak. Ik had ervoor al over het HML gehoord van een vriendin die hier een invalbaan had. Toen ben ik er op een zaterdagavond echt voor gaan zitten, terwijl ik de zaterdagen in die tijd altijd uitging. Ik dacht: ik wil deze baan hebben. Ik heb mijn sollicitatiebrief geschreven en werd al heel snel opgeroepen. Het solliciteren ging veel officiëler dan nu. Ik moest eerst solliciteren bij de sectie en toen bij de schoolleiding en iemand van het bestuur. Toen dat was gebeurd, gingen ze in overleg en 's avonds werd ik opgebeld door de toenmalige conrector, die zei dat ik aangenomen was.

Wat is je leukste herinnering aan het HML?

Als ik het echt over het hoogtepunt heb, dan vond ik het Zilvermeer heel leuk. In 1985 hadden we hier op school een muziektheater in het kader van het lustrum en dat heette het Zilvermeer. Het koor bestond uit leraren en in het orkest zaten leerlingen en het acteren werd ook gedaan door leerlingen. In het orkest kwamen we een trombonist tekort, en toen werd ene Piet van Dijk ingehuurd, en die is later mijn man geworden. Daarnaast vond ik de reis met 5V naar Marokko ook een hoogtepunt, dat is inmiddels al tien/twaalf jaar geleden. We hadden toen een heel grote 5vwo-groep en er bestond al een reis naar Sint-Petersburg en Rome, dus moest er nog een project naast komen. Toen heb ik samen met Renée, de vrouw van Evert Jansen Schoonhoven die een bureau heeft, gespecialiseerd in Marokko-reizen, deze reis georganiseerd. Twee achtereenvolgende jaren zijn we gegaan en deze Marokko-reizen hebben heel veel indruk gemaakt op de leerlingen die mee waren.

Wat ga je het meest missen?

Jullie, de leerlingen. Ik heb het omgaan met jonge mensen altijd heel leuk gevonden, en toch ook de sfeer in de school. Het is als een soort warm bad, het HML. Als ik na de vakantie terugkom, denk ik: ha, dan zie ik de collega's en leerlingen weer, leuk!

Wat ben je van plan in de toekomst te gaan doen?

Ten eerste hou ik heel erg van reizen en mijn man ook, dus we zullen wat meer op stap gaan en dan lekker buiten de schoolvakanties, daar verheug ik me heel erg op. Ik zou heel graag nog een keer naar Chili willen. We zijn twee keer in Argentinië en Buenos Aires geweest en toen hebben we een reis naar Chili gemaakt door de Andes en dat vond ik fenomenaal mooi. Mijn man wil heel graag weer een keer naar New England, de oostkust van de Verenigde Staten.

En verder denk ik dat ik vrijwilligerswerk wil gaan doen. Maar het eerste halfjaar wil ik helemaal vrijhouden. Het HML zit zo in m'n hele systeem, daar moet ik echt even van afkicken. Verder zie ik wel wat er op m'n pad komt.

Wat zou je het HML nog willen meegeven?

Dat het vooral de leuke school blijft, die het altijd is geweest. Leuk, maar ook leerzaam. Wat ik altijd heel goed vond van het HML, is dat hier de leerlingen zich kunnen ontwikkelen tot een eigen persoonlijkheid en geen eenheidsworst worden. Iedereen ontwikkelt zich op zijn of haar eigen manier en dat wordt hier gerespecteerd, hoe verschillend we ook zijn, en dat respect voor elkaar vind ik heel erg belangrijk.

Michelle van Dijk geeft Nederlands, is pas 33 en verlaat het HML. Maar naast het HML heeft ze ook een heel druk leven, met twee kinderen en veel hobby's, zoals schrijven (bijvoorbeeld haar blog michelevandijkschrijft.nl) en rugby.

Hoelang werk je al op het HML?

Dit is pas mijn derde jaar, dus drie jaar heb ik hier in totaal gewerkt.

Vind je het jammer dat je weggaat?

Ja, maar ik ga werken op een school die dichterbij huis is. Dat wilde ik graag. Ik heb het hier heel erg naar m'n zin. Het gaat ook hartstikke goed. Ik doe op het HML ook allemaal dingen die ik leuk vind, dus behalve lessen Nederlands doe ik taal en rekenen, dat vind ik allemaal super om te doen. Ik krijg ook heel veel kansen om zelf dingen te verzinnen en projecten te doen. Maar ik heb elke dag twee uur reistijd, en dat wilde ik niet meer.

Je hebt er dus zelf voor gekozen om weg te gaan?

Ja, het was wel moeilijk. Ik had andere jaren ook al last van de reistijd. Dit jaar ben ik wel serieus gaan kijken, want in de winter ga je in het donker weg en kom je in het donker thuis. Dus toen ben ik serieus een baan gaan zoeken en ik heb er nu een gevonden.

Welk vak geef je?

Nederlands, en taaluur, het coördineren van alles rondom alles van taal en rekenen. Maar rekenen is bijvoorbeeld helemaal niet echt mijn vak.

Ben je er ook niet zo goed in?

Nou, eigenlijk wel. Alleen hebben alle docenten, ikzelf dus ook, nog nooit een rekentoets gehad, maar op de middelbare school was ik wel goed in wiskunde.

Waarom heb je gekozen om het vak Nederlands te gaan geven?

Eigenlijk wilde ik nooit leraar worden, dus ik ging toen Nederlands studeren. Ik vind het leuk om met taal en literatuur bezig te zijn, dus ik dacht: als ik iets studeer dat ik interessant vind, vind ik ook wel een baan die ik interessant vind. Maar leraar zat zeker niet in het plan. Dus tijdens die studie deed ik ook nog een soort van snuffelstage om te kijken in het onderwijs, maar toen dacht ik nog steeds: nee, dit ga ik niet doen. Toen ging ik voor reclames/voorlichting teksten schrijven, dat heb ik een paar jaar gedaan. Tussendoor deed ik voor de zekerheid toch nog een lerarenopleiding. Na een paar jaar was ik dat tekstschrijven zat, want het is uiteindelijk heel erg saai: alle bedrijven zeggen dezelfde dingen, zoals 'wij zijn zo uniek', dus toen werd ik leraar.

Vind je het nu wel leuk om les te geven?

Ja, het is ook wel echt gegroeid hoor, want ik was eerst veel meer gewend om, als je werkt als tekstschrijver, alleen te zijn en dat is soms ook best wel saai. Het is ook wel heel leuk, want je kan al je eigen ideeën erin gebruiken. Maar in het onderwijs heb je natuurlijk de hele tijd te maken met een klas. Of het nou wel of niet interessant is, hoe zorg je ervoor dat zij het interessant vinden. Ook heb je te maken met collega's, dan moet je zorgen dat je een beetje hetzelfde doet als zij doen. Dat moet je natuurlijk ook afstemmen. Uiteindelijk maakt dat het ook interessant en ook dat leerlingen elke dag weer andere, gekke dingen zeggen.

Wat is je leukste herinnering aan het HML?

Dan moet ik wel even nadenken hoor. Nou, ik vond het altijd heel leuk om mee te doen aan de projecten of challenge-dagen. Ik heb bijvoorbeeld een column voorgelezen op het podium of ik deed een pubquiz met bovenbouwklassen en bij de laatste onderdelen een verhalenwedstrijd. Dat vind ik allemaal heel leuke dingen.

Wat ga je het meeste missen?

Ik denk het totaal van de leerlingen die hier rondlopen, omdat hier heel leuke mensen rondlopen. Met hen heb ik altijd heel goed contact gehad. Ik ben ook vanaf mijn eerste jaar meegegaan naar Sint-Petersburg. En ik moet op mijn nieuwe school ook nog maar zien of ik zulke reizen mag doen. Dat is wel heel bijzonder en iets dat ik echt niet zal vergeten. Ik zal de Sint-Petersburgreis met 5v echt missen.

Bij welke school ga je lesgeven?

Thorbecke. Het is een mavo/havo/vwo-school. Het is in Rotterdam en ze hebben heel veel topsporters. Het is een LOOT-school en dat betekent dat topsporters daar de ruimte krijgen om naast lessen ook sport te doen. Dus er zitten heel veel voetballers van Feyenoord en Sparta, maar er zitten ook heel veel handballers, hockeyers, van alles en nog wat eigenlijk. Een beetje zoals bij ons de sportklas, zo is daar de hele school. Er zitten ook 'gewone' kinderen, maar vooral heel veel sporters.

Wat ben je van plan om in de toekomst te gaan doen?

Ik blijf echt nog wel een hele tijd als docent Nederlands werken. Ik vind het ook leuk om meer te doen, zoals ik nu het coördineren van taal en rekenen doe. Ik heb ook dit jaar een studie gedaan om meer bezig te zijn met hoe regel je dingen in het onderwijs, hoe krijg je collega's mee. Je hebt bijvoorbeeld een nieuw plan voor de school, hoe zorg je ervoor dat iedereen meewerkt, en de praktische kant en nadenken over hoe je onderwijs beter maakt, vind ik heel boeiend. Dus ik wil ook verder in het management in het onderwijs. Maar wanneer ik dat wil, weet ik nog helemaal niet. Misschien ga ik ook nog wel totaal andere dingen doen.

1. Schrijf op wat je

de meeuw in
de

Hoe ben je op het HML gekomen?

Nou, ik werkte op een mbo-school. Ik was op een gegeven moment op zoek naar een nieuwe baan. Ik had op die mbo-school een collega die heel goed bevriend was met Jeannette en die vertelde over een vacature op het HML. Maar het was alleen een vacature voor de onderbouw en dat wilde ik niet. Of straks was het een hele kleine baan en dat wilde ik ook niet. Die collega zei dat ik toch moest gaan solliciteren. Dus dat heb ik gedaan en toen ben ik op gesprek gekomen en kwam ik lesgeven aan de bovenbouw.

Waarom geef je liever de bovenbouw les?

Ik vind dat vakinhoudelijk veel interessanter. In de onderbouw ben je bezig met een beetje spelling uitleggen en een beetje teksten lezen een beetje basisniveau. In de bovenbouw kom je op het niveau van volwassenen en dat vind ik wel interessanter. Ik lees zelf ook veel liever volwassen boeken dan jeugdliteratuur. Dus heel vaak als het over jeugdliteratuur gaat, als iemand bijvoorbeeld bij mij een boek komt overhoren, heb ik dat boek zelf helemaal niet gelezen. In de bovenbouw heb ik wel bijna alle boeken gelezen die zij ook lezen. Het ligt gewoon dichterbij mijn eigen interesses, en dan vind ik het ook leuker, want je krijgt ook diepgaande debatten. Je bent echt bezig met voorbereidingen op een volwassen rol in de maatschappij. En de leeftijdsgroep ligt mij ook het beste.

Hoe ging je sollicitatie?

Dat was een goed gesprek. Daar waren toen Jeannette, Peter en Henriëtte. Ik had niet gelijk door of ik de baan zou krijgen. Wat wel grappig was, was dat ik binnenkwam en ik was een beetje te vroeg. Hugo, die was er nog, dus die zei: 'Ik zit niet bij de sollicitatie, ik heb er niets mee te maken, kom maar gezellig met mij thee drinken.' Dus die ging ook een beetje dingen in de school laten zien, en ook een beetje babbelen. Voor ik het gesprek had, had ik eigenlijk al een heel gesprek gehad, maar dan zonder dat ik beoordeeld werd.

Wat zou je het HML nog willen meegeven?

Goeie vraag, misschien is het een beetje flauw, maar ik ben zelf heel erg ordelijk. Wat hier heel nieuw was voor mij, is dat niet alleen leerlingen, maar ook docenten soms een beetje chaotisch zijn, en niet op tijd komen bijvoorbeeld. Een beetje structuur zou best mogen. Heel veel docenten doen dit wel en heel veel leerlingen ook. Maar in vergelijking met wat ik gewend was van andere scholen waar ik gewerkt heb of op gezeten heb, is het hier nog altijd een beetje chaotisch. Net een beetje meer structuur zou denk ik wel werken, ook voor ouders denk ik.

DE HAMEL AWARDS 2015

De tijd vliegt als je met de klok gooit! Het is alweer het vierde jaar dat wij als Hamelredactie het felbegeerde 'Hamel Awards' event voor jullie organiseren. Waarom? Omdat we soms gewoon even trots op onszelf mogen zijn. Iedereen heeft zo zijn speciale dingetjes. Wij hebben daarom een paar van jullie mede-scholieren uitgekozen en wat grappige, bijzondere of speciale kenmerkjes van hun in de spotlight gezet.

Wij houden van het leven, de sfeer, zijn energie! Het evenement zal dan ook barsten van deze kenmerken, even gaan we alleen maar in het nu leven! Stay Tuned!

Uitreiking 9 juli 2015

Stem op de volgende categorieën via je stemformulier:

- cutest couple
- knuffelbaarste brugger
- hipste HML'er
- HML representer
- beste spijbelaar
- spetter en babe van 't jaar
- HML trend

CUTEST COUPLE

Kees 2A en Dunja 2A

Wat is jullie liefdesmotto?

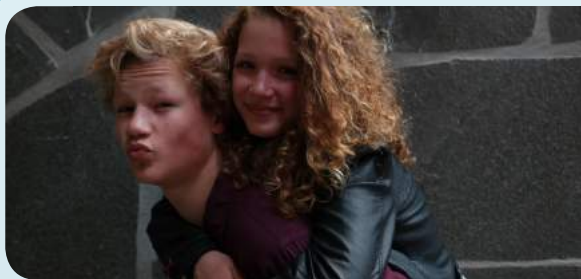
[Kees en Dunja hadden een conflict over HET MOTTO.]

Hoelang hebben jullie al wat?

4 maanden, 13 dagen, 15 uur, 3 minuten en 7 seconden.

Wat is het meest romantische wat jullie hebben gedaan?

Toen we naar een film gingen en Kees in slaap viel.

Tristan 2F en Donna 2F

Wat is jullie liefdesmotto?

Ijs emoji en neus emoji.

Hoelang hebben jullie al wat?

Vanaf 9 december 2013, anderhalf jaar dus.

Wat is het meest romantische wat jullie hebben gedaan?

Die ene keer in de dierentuin.

Doeye 3D en Frederik 3D

Wat is jullie liefdesmotto?

Ja, blijf maar even van me af!

Hoelang hebben jullie al wat?

Een half jaar.

Wat is het meest romantische wat jullie hebben gedaan?

We doen nooit iets.

Hester 3E en Sam 4H2

Wat is jullie liefdesmotto?

Geniet voor zolang het nog duurt.

Wat is het romantisch te wat jullie ooit gedaan hebben?

Het begin van onze relatie bij zonsondergang.

Vanaf wanneer hebben jullie wat?

24 April 2015

Julia 4H1 en Vincent 4V1

Wat is jullie liefdesmotto?

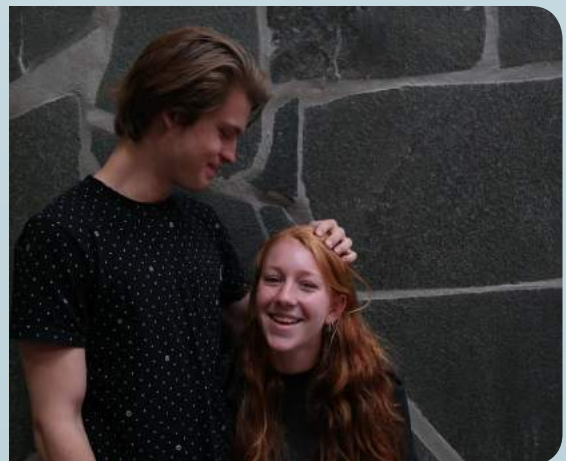
Relatie met een lilliputter is altijd een plezier.

Hoelang hebben jullie al wat?

15 maanden, dat is dus 1 jaar en 3 maanden.

Wat is het meest romantische wat jullie hebben gedaan?

Vin verrast me elke keer weer. Het gaat altijd weer door, de ene keer hangt er een watermeloen aan de deur, de andere keer brengt hij weer rozen. Zolang er elke keer maar weer wat nieuws komt, blijven we beiden naar iets uitkijken. Daarom zijn we zo gelukkig!

KNUFFELBAARSTE BRUGGER

Heb je een lievelingsgerecht?

Cato ten Hoedt uit 1B: Jazeker, risotto.

Heb je een beautygeheim?

Imke Lourens uit 1A: Mezelf zijn!

Heb je een knuffeldier?

Ymke Keppel uit 1C: Ja! Een beertje en hij heet Pimmie. Ik heb hem al mijn hele leven.

Heb je een lievelingsgerecht?

Jelle van Veen uit 1A: Pannenkoeken!

Heb je een knuffeldier?

Fee van Wijnen uit 1A: Ja! Ik heb er twee! Ze heten Hondje en Floortje, Hondje is gewoon een hondje en Floortje een pop van stof.

Heb je een knuffeldier?

Gerben Boon uit 1C: Nope, allemaal weggegooid.

HIPSTE HML'ER

1e klas

Naam: Blesstin van Staveren

Klas: 1C

Leeftijd: 12 jaar

Wat maakt jou de hipste HML'er van de 1e klas?

"Mijn afro-kapsel."

2e klas

Naam: Romy Fonhof

Klas: 2C

Leeftijd: 14 jaar

Wat maakt jou de hipste HML'er van de 2e klas?

"Ik draag dingen die door anderen niet echt meer gedragen zouden worden."

3e klas

Naam: Rijk van Duijn

Klas: 3C

Leeftijd: 16 jaar

Wat maakt jou de hipste HML'er van de 3e klas?

"Mijn leuke ondergoed!"

4e klas

Naam: Quinten de Jongh

Klas: 4V1

Leeftijd: 17 jaar

Wat maakt jou de hipste HML'er van de 4e klas? "Haha, Timo is gezakt."

5e klas

Naam: Dominique Bulthuis

Klas: 5V1

Leeftijd: 17 jaar

Wat maakt jou de hipste HML'er van de 5e klas?

"Mijn leren jasje dat ik altijd draag."

Docent

Naam: Sander Janssen

Klas: --

Leeftijd: 24 jaar

Wat maakt jou de hipste docent van het hele HML? "Niet proberen hip te zijn of te doen, want dan word je vanzelf wel hip."

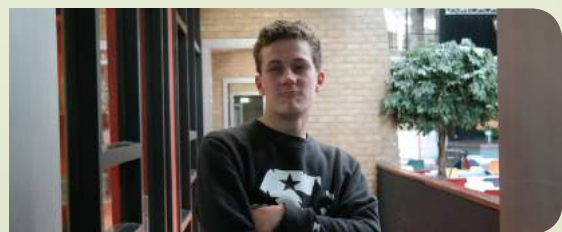
HML REPRESENTER

Tijmen Clement

David Lieferring

Pepijn Spijkers

Eline Veen

Debby van Eijk

Hans Broere

BESTE SPIJBELAAR

Jonas Kouwenhoven

Malaika Voorham

Philip Konvalinka

SPETTER VAN 'T JAAR

Daan van den Heuvel 1E

Leeftijd: 13 jaar
Valt op: het vrouwelijk geslacht
Beautytip: vrolijk zijn
Type: eerlijk, lief en wel een beetje knap
Status: vrijgezel

Teun van der Nat 2C

Leeftijd: 14 jaar
Valt op: het vrouwelijk geslacht
Beautytip: wimpermaskertje
Type: gezellig en sportief
Status: heeft zo zijn flowers (2f)

Joey Bink 3A

Leeftijd: 17 jaar
Valt op: vrouwen
Beautytip: schoonheidsslaapje na het eten
Type: brunette, leuk, grappig, aardig, charmant en spontaan
Status: bezet (sorry dames)

Cas Oudijk 4v2

Leeftijd: 16 jaar
Valt op: vrouwen
Beautytip: lekker veel eyeliner
Type: spontaan, grappig, beetje raar en muzikaal
Status: kandidaat voor boer zoekt vrouw

Rokus van Dijke 5v2

Leeftijd: 18 jaar
Valt op: vrouwen
Beautytip: gewoon naturel met een beetje mascara
Type: lekker chicky
Status: helemaal single

BABE VAN 'T JAAR

Jet van der Steen, 1C

Leeftijd: 13 jaar

Valt op: Mannelijk geslacht

Beautytip: Veel water drinken

Type: Enthousiast, spontaan & behulpzaam

Status: Vrijgezel

Puck Querido, 2D

Leeftijd: 14 jaar

Valt op: Mannen

Beautytip: Niet te veel make up

Type: Lief, sportief en knap

Status: Bezet

Hilde Grapendaal, 3C

Leeftijd: 16 jaar

Valt op: Mannelijk geslacht

Beauty tip: Niet te veel make-up dragen

Type: Een lieve, spontane jongen

Status: Het is gecompliceerd ;)

Mare Boon, 4V1

Leeftijd: 15 jaar

Valt op: Mannelijk geslacht

Beautytip: Eyebrows on flique

Type: Zo ver mogelijk van Italië vandaan

Status: Bezet

Simone Langerhorst, 5V1

Leeftijd: 17 jaar

Valt op: Mannen

Beautytip: Schoonheidsslaapje

Type: Adam

Status: Vrijgezel

Emma Schultz, 5V2

Leeftijd: 16 jaar

Valt op: Jongens

Beautytip: No make-up

Type: Zweeds of Russisch

Status: It's complicated, FWB

HML TREND

Sam Smith Adidas

Opscheer

Happy Socks

Fixed Gear

Knoopie dicht

Herschel

StreetTalk

Wat zou voor jou de beste vakantiebestemming zijn?

Iris Maat MW: La France bien sûr!

Anna Huijsinga 5V1: Ik wil op wereldreis, maar echt serieus!

Rick Nienhuis 1E: Portugal.

Lola Rolefes 1E: Ibiza!

StreetTalk

Met wie/wat zou je de hele zomer kunnen doorbrengen?

Quinten de Jongh 4V1: Ieder geval niet met Jim.

Liso Tunali 5V1: Emma Watson.

Teun Rings 1C: Mijn vrienden en een playstation!

Hannah Koudstaal 4M1, Malaika Voorham 4H1 en Julia Luger 4H1: Met toekomst op zak en een volle ijskast.

Gabrielle Langelaar 3M1: Dat is een simpele vraag: 5 seconds of summer.

Liona Micajkov 3E: Dora, want zij is altijd op avontuur.

Sam Jonker 2F: Mijn kat Tijgertje.

FIJNE
VAKANTIE!

